

Evropské projekty > s. 4

Multimediální den > s. 7

Inspirativní fakulta > s. 8

Téma / Aneta Přadková

Spolky nabízejí cennou praxi

Na tom, že se při studiu vyplatí dělat i něco navíc, se asi shodne většina studentů. A ocení to i budoucí zaměstnavatelé. Jednou z možností, jak získat zkušenosti i cennou praxi při studiu, jsou studentské spolky. Jenom na fakultě sociálních studií jich funguje víc než deset a na celé univerzitě přes dvacet.

Na Jarmarku spolků mohou studenti získat informace o možnosti zapojení do různých aktivit na celé univerzitě. Foto: Jana Sosnová

Vyzkoušet si práci rozhlasového reportéra, diskutovat s akademiky a politology, pořádat plesy, psát články, zahrát si divadlo nebo třeba pohlídat děti. Škála aktivit, do kterých se studenti mohou ve spolcích zapojit, je velká.

Na fakultě sociálních studií je studentských spolků více než deset a ty tradiční vznikaly už v devadesátých letech minulého století. Mezi první patřil například časopis Halas nebo Studentská sekce Mezinárodního politologického ústavu a Okrašlovací spolek.

Pozitivní zkušenost se spolkovou mimoškolní činností má například studentka fakulty sociálních studií Lucie Straková, která působí ve studentské organizaci AIESEC. „Je to způsob, jak si zkusit, co by mě v životě mohlo bavit. Zároveň rozvíjím i sebe sama. Navíc vysokou školu už má v dnešní době kdekdo, musíte si najít něco, čím budete pro zaměstnavatele přitažlivější a co vás

odliší od ostatních uchazečů o práci,“ uvedla Straková. Účast ve spolcích je dobrovolná, a proto jejich fungování závisí na iniciativních lidech. „Je dobře, když jsou studenti aktivní. Jelikož se ale časem obměňují, vždycky je potřeba najít někoho, kdo bude v činnosti pokračovat. Jenom díky tomu se spolek udrží,“ podotkla proděkanka fakulty sociálních studií pro vnější vztahy Lenka Waschková Císařová.

Záštitu nad všemi univerzitními spolky převzala organizace Munie, někdy nazývaná jako Spolek spolků. Tato organizace pořádá každoročně začátkem října na FSS Jarmark spolků, kde se prezentují i spolky z jiných fakult Masarykovy univerzity. „Velkou část členů univerzitních spolků tvoří právě studenti fakulty sociálních studií. Jsou velmi aktivní,“ uvedla prezidentka Munie Denisa Králová.

► Viz Studentské spolky jsou tu pro každého... str. 3

Víte, že... / Aneta Přadková

Fakulta má novou proděkanku

Novou proděkankou fakulty sociálních studií pro vnější vztahy se stala **Lenka Waschková Císařová**, která má na starosti propagaci akcí fakulty, vztahy s veřejností, fundraising a sociální záležitosti studentů. Ve funkci nahradila **Markétu Pitrovou**, novou prorektorku pro rozvoj.

Zájemcům slouží nový web

Návštěvníci **internetových stránek** fakulty sociálních studií mají k dispozici novou podobu webu. Stránky se dočkaly modernizace a nyní lépe vyhovují uživatelům i technickým požadavkům. Celouniverzitní snahou je vtisknout webům jednotlivých fakult a webu univerzity společný vzhled a jednotný vizuální styl.

Sloupek

Fakulta spolkových studií

Pokud bychom brali počet studentských spolků za ukazatel aktivity studentů, má fakulta sociálních studií jednoznačně neaktivnější studenty z celé Masarykovy univerzity. Nejenže je na fakultě nejvíce spolků, ale studenti FSS se výrazně angažují také ve spolcích celouniverzitních.

A aktivita je to velmi různorodá – od prohlubování zkušeností ve studovaném oboru, přes pomoc a poradenství jiným, až ke zprostředkování informací a zábavy všem. Nashromážděná a vydaná energie na zakládání, provozování a občas také na „resuscitaci“ spolků je obdivuhodná. Obzvláště ve chvílích, kdy se s každou další generací studentů ověřuje, zda je zaměření spolků „trvanlivé“.

V těchto chvílích je dobrým znamením, že se daří spektrum spolků na „fakultě spolkových studií“ rozvíjet. Taková energie je pro mě důkazem, že mezi lidmi na FSS existuje to, co považuju za jednu z nejdůležitějších věcí v životě – dělají to, co je baví.

Lenka Waschková Císařová, proděkanka FSS MU

Studenti pokládají zajímavé otázky, říká vyučující mezinárodních vztahů

Když se po gymnáziu rozhodovala, kam jít na vysokou školu, zvolila Zuzana Ringlerová Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy. Po dokončení magisterského studia absolvovala šestileté doktorské studium na prestižní Purdue University v USA a poté se vrátila zpět do Česka. Nyní působí na katedře mezinárodních vztahů a evropských studií na fakultě sociálních studií. Vyučuje v angličtině a ve svém výzkumu se zabývá Evropskou unií.

Zuzana Ringlerová působí na FSS druhým rokem a kromě výuky v angličtině se věnuje i výzkumu. Foto: archiv Zuzany Ringlerové

V Americe se platí školné. Musela jste tam při studiu pracovat?

Americké školné je hrozně drahé. Pracovala jsem přímo na univerzitě. V Americe jsou totiž dva způsoby, jak neplatit školné – buďto pracujete jako asistent při výuce, nebo jste pomocníkem ve výzkumu. Já jsem už od druhého roku pomáhala s výukou, což byla práce na 20 hodin týdně. Díky tomu mi univerzita odpustila školné a navíc jsem dostávala plat, ze kterého se dalo vyžít.

Měla jste na Purdue University i vlastní kurzy? Ze začátku jsem dělala asistentku kurzu americké politiky. Později jsem už měla vlastní kurz Americké politiky, učila jsem ho tři semestry.

Podobný kurz učíte i na fakultě sociálních studií. Vidíte nějaké rozdíly mezi studenty v Česku a ve Spojených státech amerických?

Studenti v USA jsou asertivnější. V Americe se kurz vyučuje většinou třikrát týdně po 50 minutách a studenti se musí připravovat průběžně – to jsem zavedla i ve svých kurzech na FSS. Systém, kde se studenti učí průběžně celý semestr a na závěr mají zkoušku, je smysluplnější. V opačném případě to studenty demotivuje.

Na FSS učíte studenty v angličtině. Jak tento jazyk zvládají?

Velmi dobře, rozhodně lépe než já v jejich věku. Přesto vidím, že se bojí mluvit anglicky, i když není důvod. Snažím se, aby tuto nejistotu překonali, a u mnohých z nich si na konci semestru všímám velkého zlepšení. Povzbuzuju je taky v tom, aby si byli v angličtině jistí a aby se nebáli

profesních příležitostí, které vyžadují angličtinu. Víím, že to bez problémů zvládnou.

Odesla jste si z výuky v USA také nějaké pedagogické poznatky či zásady?

Na univerzitě jsme měli semináře, kde nám vysvětlovali, jak správně učit. Dodnes mnohé z toho používám. Jedna z nejdůležitějších zásad, kterou nám neustále zdůrazňovali, byla férovost vůči studentům. Učitel si musí být schopný obhájit, proč dal studentovi tu či onu známku. V USA totiž studenti nemohou opakovat zkoušku, je jen jeden termín. Když u zkoušky neuspějí, musí předmět opakovat a znovu za něj platit školné. Takže se občas stane, že se studenti soudí o známky. Mně se nic podobného našťásti nestalo. Ale je pravda, že studenti mnohem častěji chtěli vysvětlit, proč dostali z eseje tu či onu známku, a ptali se, co bylo špatné a co mají do příště zlepšit. U českých studentů pozoruju, že se spíš bojí zeptat.

Bojí se ptát i ve vašich hodinách?

Někteří jsou zdrženliví, ale měla jsem i spoustu aktivních studentů. A pokládají velice dobré otázky, které se mohou stát dobrými výzkumnými otázkami. Je zajímavé sledovat, jak k nějakému problému přistupují vědci a jak studenti. Zatímco vědci hledají nějaký obecný zákon nebo výrok, který by platil víceméně všude, studenti se zajímají především empirická data z jednotlivých případů. Například je zajímavá, zda obecná teorie platí i pro jejich rodnou zemi.

Výzkumu se věnujete i vy sama.

Ano, zabývám se veřejným míněním. Zkoumám,

proč lidé podporují či nepodporují Evropskou unií, a zjišťuju, jestli jejich názor má emocionální nebo racionální charakter, tedy jestli přemýšlí například o lepších možnostech práce a studia nebo volném pohybu osob a podobně. Tato otázka je důležitá hlavně ve chvíli krize. Zatímco emocionální podpora politického režimu v čase krize zůstává, racionální podpora se často vytrácí. Když režim ztratí podporu lidí, ztrácí jeden ze zdrojů své stability. Je proto dobré vědět, jakého typu je tato podpora. Ukazuje se, že podpora unie občany je obou typů, přičemž ta emocionální tvoří poměrně nezanedbatelnou část.

Medailon

Zuzana Ringlerová vystudovala magisterskou politologii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a v roce 2015 získala doktorát na Purdue University ve West Lafayette v USA. Nyní působí na katedře mezinárodních vztahů a evropských studií na FSS. Kromě výuky v angličtině se věnuje i vědě – zkoumá veřejné mínění.

Řekli o ní

Petr Suchý, vedoucí katedry mezinárodních vztahů a evropských studií

Zuzana upoutala pozornost naší katedry širokým záběrem, který se odráží i v tématech jejích předmetů. Zabývá se Evropskou unií, což je téma, které chceme rozvíjet. Své znalosti dokáže výborně aplikovat ve výzkumu a předat je studentům. Její postgraduální studium na prestižní zahraniční univerzitě je přínosem i pro katedru. Věřím, že se její zkušenosti odráží i v rozvoji katedry.

Zinaida Shevchuk, vyučující katedry mezinárodních vztahů a evropských studií

Zuzana je prototypem moderní vědkyně 21. století. Má výjimečné publikační výstupy a patří mezi jednu z nejoblíbenějších vyučujících na katedře. Je taky skvělý člověk – je pečlivá, kosmopolitní a má široký rozhled. Věřím, že v budoucnu bude mít její jméno v oboru velkou váhu.

Eva Nováková, kamarádka

Zuzka je silná osobnost, je neuvěřitelně zapálená pro svou práci. Problémy posuzuje komplexně a svou výbornou argumentační schopností dokáže na svou stranu strhnout nejen nejbližší, ale i široké publikum. Je neuvěřitelně poctivá a citlivá a má vlastnosti úspěšné ženy.

Studentské spolky jsou tu pro každého

Na fakultě sociálních studií aktivně funguje více než deset spolků, ve kterých se sdružují budoucí novináři, politologové nebo environmentalisté. Kromě zábavy a nových přátel se stejnými koníčky však spolky studentům nabízejí i cennou praxi – naučí se organizovat různé akce, spolupracovat v týmu, vytvořit si názor, psát o odborných tématech nebo prezentovat. Zapojit se do činnosti spolků může kdokoliv.

Jarmark spolků v atriu fakulty sociálních studií se stal už tradicí. Foto: Jana Sosnová

Halas

Studentský časopis *Halas* založili žurnalisté už v roce 1992 ještě na půdě filozofické fakulty. V tištěné podobě vychází dvakrát za semestr. „Redaktoři se učí psát čtivě, pracovat s fotoaparátem a také vyhledávat informace,“ uvedla šéfredaktorka Hana Cukrová. Jádrem spolku tvoří studenti žurnalistiky, zapojit se ale může kdokoliv.

Studentská sekce IIPS

Studentská sekce Mezinárodního politologického ústavu Masarykovy univerzity sdružuje studenty se zájmem o mezinárodní vztahy a politologii. Mezi hlavní aktivity patří pořádání debat o aktuálních problémech s odborníky, vědecké konference nebo exkurze do českých a mezinárodních institucí.

Sekuritáci

Portál *Sekuritaci.cz* je projektem studentů bezpečnostních a strategických studií. Vznikl v roce 2007 a jeho cílem je seznamovat širší veřejnost s bezpečnostními tématy prostřednictvím odborných a popularizačních textů a přednášek.

Okrašlovací spolek

Okrašlovací spolek funguje na katedře environmentálních studií už šestnáct let. „Jeho účel se mění podle aktuálních členů, vždy ale zachováváme environmentální a charitativní podtext. Nejdůležitější akcí roku je benefiční ples,“ informovala členka Barbora Krejčová.

Dětský koutek

Studujícím maminkám už více než deset let zdarma hlídají děti členové spolku *Dětský koutek*. „Spolek mi přináší pocit užitečnosti. Ráda pomáhám maminkám, které by si jinak musely hledat jinou alternativu hlídání,“ řekla chůva Barbora Alexová. Členové každoročně organizují Mikulášské a Velikonoční odpoledne.

SFL.cz

Organizace *Students For Liberty* vznikla v březnu 2013 a nepůsobí jenom na FSS, ale i na různých univerzitách v republice. Spolek pořádá přednášky s odborníky na právo, ekonomii, historii nebo filozofii.

Radio R

Ve studentském *Radiu R* si mohou studenti vyzkoušet nejen práci moderátora, ale i pozici v off-air týmu, který se věnuje marketingu nebo public relations. „Naším cílem je nabízet v rádiovém éteru alternativy,“ uvedl ředitel Radia R Jakub Pavlík. V současnosti má Radio R okolo sto padesáti členů.

Be International

Be International existuje šestým rokem a členové spolku se angažují ve společenských otázkách a aktivně vystupují proti předsudkům. Organizace také vysílá studenty na krátkodobá zahraniční školení trvající od sedmi do deseti dnů nebo na několikaměsíční Evropskou dobrovolnickou službu.

MuniMUN

MuniMUN neboli Model OSN Masarykovy univerzity existuje dva roky. Jeho hlavní náplní je pořádání výroční mezinárodní konference simulující zasedání OSN. „Na jeden týden se účastníci z celého světa promění v delegáty a diskutují nad tématy týkajícími se mezinárodního dění,“ popsala manažerka organizace Markéta Sonková. *MuniMUN* má patnáct členů. V říjnu se zasedání zúčastnilo 70 studentů z 20 zemí světa.

ĎAS

Studenti se mohou na fakultě zapojit i do divadelní činnosti. *ĎAS* neboli *Divadlo aktivních /a/sociálů* funguje teprve rok. „Letos nám už vzniká i třetí divadelní sekce, která se bude jmenovat *ĎAS-ex* a bude zaměřena na experimentální hry,“ uvedl zakladatel divadla Mirek Tobiáš Hošman.

MuniTV

První snahy o založení studentské televize *MuniTV* byly už v roce 2009, ale redakce se tehdy rozpadla. Spolek znovu obživnul v roce 2014. „Mapujeme dění na univerzitě, ale věnujeme se i zábavním pořadům ze světa hudby a filmové tvorby. Cílem je vyzkoušet si práci v televizní redakci,“ popsala za *MuniTV* Karolína Víchová. Studentská televize má okolo padesáti členů.

Očekáváme... / Tomáš Kára

Norští environmentalisté

Posluchači environmentálních studií se mohou v jarním semestru 2016 těšit na zahraniční hosty. Z norské *Lillehammer University College* zavítají na fakultu sociálních studií hned dva odborníci zabývající se environmentální psychologií a sociologií. S Gunne Grankvist se mohou studenti setkat v jejím kurzu a na konci dubna přijede na konferenci katedry environmentálních studií Kjos Johnsen.

Pavel Molek o národních státech

Hodnoty postmoderního státu ve světle imigrační krize: vlast nebo hotel? Tak zní název přednášky, která se bude konat na fakultě sociálních studií v pondělí 14. prosince od 13.30 v posluchárně P51. Politolog a právník *Pavel Molek* se v ní bude mimo jiné zamýšlet nad tím, jak lze definovat národní stát, jaké má hodnoty a jakou hraje roli v Evropě 21. století, která čelí imigrantské krizi.

Pavel Molek. Foto: Ondřej Surý/Muni

Evropské projekty: experti i TV studio

Expertzy z praxe, workshopy, letní školy, ale také zařízení televizního studia, nákup nového vybavení, publikací či školení pracovníků fakulty přinesly fakultě sociálních studií dva velké projekty Operačního programu vzdělání pro konkurenceschopnost, které na konci jarního semestru 2015 skončily. Evropské projekty INZA a SOVA 21 v posledních třech letech ovlivňovaly studium na fakultě opravdu významně.

Na 160 milionů korun mohla fakulta sociálních studií od roku 2012 do roku 2015 investovat do výuky díky evropským projektům INZA a SOVA 21.

Projekt INZA cílil na inovaci bakalářských programů, přičemž nejviditelnější změnu představovali odborníci z praxe podílející se na výuce. Projekt SOVA 21 se zaměřoval na magisterské programy a jeho hlavním cílem byla internacionalizace oborů, díky čemuž mohly obory přizvat více zahraničních expertů.

„Zavedli jsme 137 nových nebo inovovaných kurzů a uspořádali 135 workshopů a 15 letních škol,“ vypočítala manažerka projektových záměrů fakulty Jitka Wolfová.

Student mezinárodních vztahů Marek Sabol sice osobně nedokáže konkrétní dopad projektů posoudit, protože nezažil výuku bez nich, pokud však přispěly ke zlepšení výuky, je to podle něj výborné.

„Přínos projektů byl v tom, že jsme díky nim reálně inovovali mnoho předmětů, které se tak staly pro studenty zajímavějšími,“ popsal například Roman Chytilík z katedry politikologie.

Oba projekty měly dopad na více než 18 tisíc studentů a značně zahýbaly se životem na fakultě. „Lektory, kteří na fakultu v uplynulých třech letech zavítali, bychom si normálně mohli dovolit jen stěží,“ doplnila projektová manažerka Wolfová.

Například politikologové díky projektům uspořádali dvě letní školy na téma politika a média a efekty

volebních kampaní, sociologové vypravili dvoudenní exkurzi do Zlína, psychologové se zabývali novými

diagnostickými metodami a žurnalisté získali nové televizní studio s nejmodernějším vybavením.

Katedra sociologie zorganizovala diskusní setkání mimo fakultu.

Foto: archiv katedry sociologie

Fakulta chce podpořit doktorské studium i praxe

Podpořit rozvoj doktorského studia, rekonstruovat učebny, ale také rozšířit či zavést povinné oborové praxe hodlá vedení fakulty sociálních studií díky grantům z nového kola evropských projektů. Dílčí aktivity pak budou směřovat například do aktivit týkajících se inkluzivního vzdělávání, výzkumu digitálních technologií v kontextu zdraví nebo zlepšení kvality předškolního vzdělávání.

Přestože konkrétní výzvy evropských projektů pro programové období 2014 až 2020 nebyly v době přípravy tohoto vydání časopisu Atrium ještě zveřejněny, vedení fakulty sociálních studií se snaží co nejlépe připravit. Zatím ale není úplně jasné, o co všechno bude moci fakulta žádat.

„Zřejmě už nebude možné financovat přímé zlepšování výuky, třeba formou účasti expertů. Spíše půjde o přípravu studijních programů a podobně,“ popsal proděkan pro studium Roman Chytilík.

Kromě modernizace výukových metod a zavádění povinných praxí do bakalářských i magisterských programů je v plánu rovněž zkvalitnění doktorského studia. Dosud si

doktorské studium koncipuje každá katedra sama, proděkan pro výzkum a doktorské studium Petr Macek však ve spolupráci s předsedy oborových rad připravuje přibližování se společnému standardu.

„Podmínkou pro absolvování doktorského studia by do budoucna měl být semestrální výjezd do zahraničí,“ přiblížil Macek. Zintenzivnit chce také publikační činnost doktorandů a v plánu je i podpora takzvaných soft-skills, kam patří například psaní článků, prezentování na konferencích a podobně. „Chceme také přidat nové doktorské programy tam, kde zatím chybí – jde například o mediální studia či pedagogickou psychologii,“ doplnil Macek.

Knihovna uspořádala díky projektům sérii přednášek. Foto: archiv knihovny FSS

Na letní škole získávají doktorandi zpětnou vazbu

Nové poznatky pro své disertace, ale také kontakty pro mezinárodní akademickou spolupráci získávají každý podzim doktorští studenti ze zemí střední Evropy na konferenci EUSOC. Doktorandi prezentují příspěvky, účastní se diskuse, opoují práci kolegů a dostávají zpětnou vazbu od odborníků. Na fakultě sociálních studií se mezioborová letní škola pořádá už čtrnáct let.

Na letní škole EUSOCu dostávají doktorští studenti sociálních oborů cennou zpětnou vazbu od odborníků.

Foto: archiv FSS

Dvě třetiny zahraničních účastníků, především ze zemí Visegrádské čtyřky, Německa či Rakouska, se pravidelně účastní letní školy pro doktorské studenty sociálních oborů pořádané na fakultě sociálních studií katedrou sociální politiky a sociální práce. Posledního ročníku se zúčastnilo 13 doktorských studentů.

„Setkání se zahraničními kolegy kromě jiného podněcuje spolupráci renomovaných a začínajících výzkumníků na mezinárodní úrovni,“ vypíchl jednu z klíčových myšlenek akce profesor Tomáš Sirovátka, který akci v posledních letech zaštiťuje.

Cílem letní školy je poskytnout doktorandům prostor pro prezentaci svých příspěvků před kolegy z příbuzných oborů a uznávanými kapacitami. „Prezentace se často týkají právě jejich disertací. Nejcenější je, že doktorand dostane zpětnou vazbu od jednoho z profesorů a dalšího doktoranda. Sám také musí jednu zpětnou vazbu napsat,“ přiblížila jedna z organizátorek akce Daniela Jaklová Střihavková.

Konference EUSOC se stala inspirací pro obdobnou akci, takzvaný malý EUSOC, pořádaný

v posledních letech především pro studenty fakulty sociálních studií, ale i celé Masarykovy univerzity. Organizátoři ovšem nyní kvůli skončení grantové podpory hledají na obnovu této akce nové zdroje financování.

„Na EUSOCu lidé opravdu věnují pozornost tomu, co prezentujete – některé příspěvky se rozebíraly do detailů, což je pro nás doktorandy velice přínosné,“ popsal Lenka Hrbková, která na říjnovém EUSOCu v Telči prezentovala svůj experiment věnující se vlivu heuristik na hodnocení politických témat. Další výhodu vidí Hrbková v mezioborovosti akce a možnosti zlepšit se v akademické prezentaci v angličtině.

Konference se účastní například studenti sociologie, politikologie, mediálních studií, sociální politiky a sociální práce, evropských studií či psychologie. „Je zajímavé poznat výzkumné metody kolegů. Některé z metod jsem doposud neznala,“ dodala Hrbková.

Další ročník konference se uskuteční na podzim 2016. Hlásit se na ni mohou všichni doktorští studenti.

Zvolen nový senát

Studenti a akademičtí pracovníci fakulty sociálních studií si v říjnu zvolili nový akademický senát. Zasedlo v něm pět studentů a šest pedagogů, volební účast studentů však dosáhla pouze necelých 18 procent. Předsedkyní senátu se na dva roky stala Lenka Lacinová, místopředsedy Vít Borčany a Otto Eibl. Akademický senát je samosprávný zastupitelský orgán, který na fakultě rozhoduje prakticky o všem podstatném.

Nejlepší disertace

O tom, jak ženy dlouhodobě užívající drogy projevují sílu k jednání ve svém sociálním prostředí, hlavně v tématech užívání drog, mateřství a bydlení, pojednává vítězné dílo podzimního kola soutěže Edis o nejlepší disertaci fakulty sociálních studií. Absolventka sociální politiky a sociální práce Magda Frišaufová nazvala svou disertaci 'I know what I'm doing' Agency in Narratives of Women who Have Experience with Long-term Drug Use.

Visits: více zahraničních odborníků

Navštívit vybrané přednášky hostujících pedagogů nejen na jiných fakultách, ale i na dalších čtyřech univerzitách v Brně a Olomouci mohou díky projektu Visits studenti fakulty sociálních studií i celé Masarykovy univerzity. Seznam přednášek, kurzů a workshopů lze najít na webu projektu. Studentům stačí se zaregistrovat a přihlásit se na přednášku. Za účast na některých z nich mohou získat i kredity.

Více zahraničních expertů mohou nyní zvát univerzity zapojené do programu Visits. Studenti tak mají k dispozici větší portfolio přednášek z různých oborů, než tomu bylo dosud. Vznik projektu, jehož cílem je koordinovat spolupráci s dalšími čtyřmi univerzitami, iniciovala Masarykova univerzita. Do programu se zapojila Univerzita Palackého v Olomouci, Mendelova univerzita, Janáčkova akademie múzických umění a Veterinární a farmaceutická univerzita.

Studenti spolupráci univerzit vítají. „Je to skvělý nápad. Zajistit návštěvu zahraničního pedagoga je většinou náročné, takže se mi líbí možnost jejího efektivního využití,“ řekla například studentka environmentálních studií na fakultě sociálních studií Radmila Hadlačová.

Technický projekt zastrešuje centrum zahraniční spolupráce Masarykovy univerzity. Aktuální přednášky jsou společně s údaji o vyučujícím, tématu přednášky a kapacitě vypsány na webu projektu, kde se každý student může po registraci rovnou přihlásit. Vše je zdarma.

Zatím je aktivita naplánovaná do konce roku 2015, Masarykova univerzita už ovšem jedná o jejím dalším pokračování. „S ostatními univerzitami ještě nejsme přesně domluveni. Záleží také na finančních možnostech,“ řekla Anna Ujezdská z centra zahraniční spolupráce. Dosud byl projekt placený ze státního rozpočtu v rámci rozvojových projektů na rok 2015.

Podle Ujezdské je možné, že se spolupráce do budoucna rozšíří i mezi další univerzity. Všechno je ale zatím ve fázi plánování. Projekt Visits reaguje na skutečnost, že na zapojených univerzitách existuje mnoho oborů, které k sobě mají blízko a mohou tak sdílet poznatky přednášené zahraničními pedagogy.

Spolupráce mezi univerzitami je v současnosti velice intenzivní například mezi ekonomikou na Masarykově a Mendelově univerzitě, psychologii na Univerzitě Palackého a Masarykově univerzitě nebo farmakologií na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity a Veterinární a farmaceutické univerzity.

Češi chtějí chránit a také rozšiřovat divokou přírodu

Jak často Češi navštěvují přírodu a divočinu v tuzemsku a v zahraničí? Je potřeba českou divokou přírodu chránit? Jsou lidé ochotni se do její ochrany zapojit? To jsou jen některé z otázek, na něž se snažil najít odpovědi výzkum odborníků z katedry environmentálních studií. Práce trvala osm měsíců a na položené otázky odpovídaly více než dva tisíce lidí. Šetření tohoto druhu se v České republice konalo vůbec poprvé.

Významná část Čechů má k přírodě pozitivní vztah a podporuje její ochranu. Jedenasedmdesát procent lidí oslovených při reprezentativním výzkumu katedry environmentálních studií souhlasí s tím, že je potřeba divokou přírodu chránit. Největší zodpovědnost za ochranu přírody přitom přisuzují ministerstvu životního prostředí, národním parkům či vládě.

Podle výzkumu má širokou podporu také rozšiřování přírodních oblastí. „Z dat jednoznačně vyplývá, že si Češi přejí více divoké přírody, než je jí v současné době. Počet příznivců rozšiřování je více než dvakrát vyšší než počet odpůrců,“ okomentoval výsledky vedoucí výzkumného týmu ekopsycholog Jan Krajhanzl.

Představy o rozsahu nedotčené přírody jsou však zkrácené. „Zatímco teď tvoří rozloha přírodních oblastí bez zásahů člověka přibližně tři desítky procenta českého území, lidé jejich rozlohu odhadují na deset procent,“ doplnil Krajhanzl.

Respondenti výzkumu schvalují i rozšiřování výskytu šelem a jiných divokých zvířat. Největší oblíbené se těší rysy, jejich větší rozšíření

by podpořilo přibližně 75 procent lidí. Opatrnější byly odpovědi v případě medvědů nebo bobrů. Jejich počet by však omezila jen necelá třetina dotázaných.

Environmentalisty rovněž zajímalo, jak často lidé do divoké přírody sami vyrážejí a zda se tímto způsobem rekreují v České republice nebo dávají přednost cestám do zahraničí. Jen 38 procent dotázaných alespoň jednou ročně skutečně navštěvuje místa v tuzemsku, která jsou ponechána nerušenému přírodnímu vývoji. Do zahraničí za tímto účelem směřuje devět procent Čechů.

„Přestože u nás každoročně cestují do divoké přírody jen někteří lidé, má tento druh turistiky zajímavý potenciál. Většina české veřejnosti si totiž podle našich výsledků spojuje tato místa s řadou silných a atraktivních prožitků: nejvíce s divokými scenériemi, vzácnými zvířaty, výhledy do krajiny nebo kvetoucími rostlinami,“ vysvětlil sociolog Jan Skalík.

Více informací k výzkumu najdete [zde](#).

Reprezentativního výzkumu se zúčastnilo 2 023 dotazovaných.

Jedenasedmdesát procent oslovených souhlasí s tím, že je potřeba divokou přírodu chránit.

Největší zodpovědnost za ochranu přírody mají podle respondentů ministerstvo životního prostředí, národní parky a vláda.

Rozloha přírodních oblastí bez zásahu člověka tvoří zhruba tři desítky procenta českého území, odhad české veřejnosti je 10 procent.

Za divokou přírodou vyráží aspoň jednou ročně 38 procent Čechů, do zahraničí devět procent.

Infografika: Petr Barták

Student žurnalistiky Marek Osouch získal za svůj článek regionální novinářskou cenu

Regionální novinářskou cenu za nejlepší článek na téma lokální politika získal student žurnalistiky na fakultě sociálních studií Marek Osouch. V textu informoval o kauze boskovické solární elektrárny. Boskovice měly za 25 let z nájmu získat zhruba šedesát milionů korun, provozovatel však své závazky vůči městu neplní.

Lokální žurnalistika byla tématem listopadové konference Lokální politika a lokální média, pořádané na fakultě sociálních studií u příležitosti vyhlášení výsledků XIII. regionální novinářské ceny Nadací Konráda Adenauera.

Ocenění za nejlepší článek získal student katedry mediálních studií a žurnalistiky Marek Osouch za příspěvek o dluzích na nájmu boskovické elektrárny, kterou vlastní firma AKAM. „Inspiroval mě zápis z jednání města, který dluh zmiňoval. Dopad článku nedokážu posoudit, ale město brzy nato smlouvu firmě AKAM vypovědělo,“ uvedl Osouch.

V rozhlasové kategorii zvítězil Michal Malý z Českého rozhlasu, který v lednu 2015 zveřejnil informace o ceně a délce cesty místostarosty

Třebíče Pavla Pacala do Jihoafrické republiky, kde chtěl shánět investory. „Neznal ale přesný program ani názvy tamějších firem. Navíc chtěl jet v době turistické sezóny,“ popsal Malý. Díky příspěvku trebičský politik do Afriky nakonec neodletěl.

Na konferenci, která byla součástí vyhlášení novinářské ceny, se odborníci i novináři zabývali například významem sociálních sítí nebo problémem odlivu inzerentů. „Lokální politika je podceňovaná, ale žádní politici nejsou občanům tak blízko jako ti komunální,“ zdůvodnil téma konference projektový manažer pořádající nadace Milan Šimůnek.

Vítězný příspěvek Marka Osoucha (kategorie tisk).
Vítězný příspěvek Michala Malého (kategorie rozhlas).

Novinářskou cenu za přínos regionální žurnalistice získal i student žurnalistiky Marek Osouch. Foto: Jitka Janů

Multimediální den 2015: Můžeme věřit médiím?

Atrium fakulty sociálních studií zaplnili první listopadový pátek zvědaví studenti, kteří přišli na Multimediální den pořádaný katedrou mediálních studií a žurnalistiky. Na letošním sedmém ročníku s podtitulem Média a manipulace nechyběly besedy a debaty s novináři, mediální jarmark ani specializované workshopy.

„Je příjemné, když naši fakultu zaplní i mimoškolní žurnalistické osobnosti. Na multimediální den jsem se vydal především kvůli besedám, které mají jinou, zvláštní atmosféru,“ řekl student žurnalistiky Tibor Vocásek. Mezi hosty multimediálního dne patřili například šéfredaktor jihomoravských regionálních Deníků Tomáš Herman, redaktor magazínu Newsweek Daniel Anýž nebo šéf klientského servisu agentury PR Konektor Rostislav Starý.

Studenti se na mediálním jarmarku dozvěděli, jak pracuje například redakce České televize.

V aule se mezitím debatovalo o tom, jak Rusko v konfliktu s Ukrajinou využívá propagandu. Mezi hosty nechyběl ani bývalý velvyslanec v Rusku a ve Spojených státech amerických Petr Kolář.

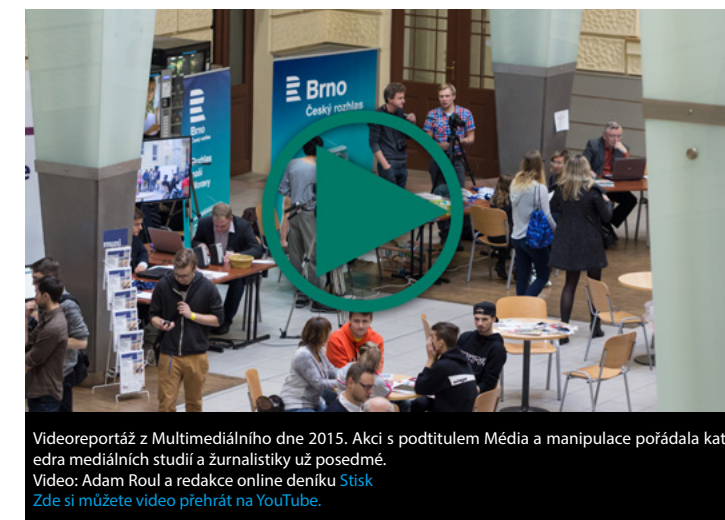
Český rozhlas, Česká televize, Mladá fronta DNES, Brněnský deník Rovnost a další. Mediální jarmark byl pro studenty středních a vysokých škol ideální příležitostí poznat práci novináře.

Na Multimediálním dni si návštěvníci mohli vyzkoušet napsat krátký článek nebo práci televizního reportéra.

Besedy nabídl například bližší pohled na novinářinu ve válečné zóně. Vladimír Řepka, mluvčí pražského magistrátu, zase mluvil o specifikách své práce.

Videoreportáž z Multimediálního dne 2015. Akci s podtitulem Média a manipulace pořádkala katedra mediálních studií a žurnalistiky už posedmě. Video: Adam Roul a redakce online deníku Stisk. Zde si můžete video přehrát na YouTube.

Fakulta je plná inspirativních lidí, shodují se absolventi FSS oslovení v anketě

Absolventi fakulty sociálních studií si ze studia neodnáší jen akademický titul a spoustu užitečných znalostí, ale také vzpomínky na studentská léta. Co se vybaví absolventům, když se řekne FSS a jak na ni vzpomínají?

Marek Filuš,
28 let, absolvent magisterského stupně,
politologie

V paměti mi utkvěly především desítky skvělých lidí. Fakulta sociálních studií je totiž výjimečná právě neuvěřitelnou zásobou zajímavých lidí nejen mezi vyučujícími, ale i mezi studenty. Na fakultě se setkávají velmi různorodí lidé, kteří jsou však určitým způsobem na stejné vlně. Vytváří to hodně specifické prostředí, díky němuž je fakulta unikátní. Setkání s každým novým člověkem, ať už spolužákem nebo učitelem FSS, byl pro mě skvělý zážitek. Většina z nich mě posunula a obohatila v profesní i v osobní rovině. A z mnoha z nich jsem dodnes v kontaktu.

Adéla Beranová
23 let, absolventka bakalářského stupně,
žurnalistika a politologie

Když se řekne FSS, nejprve mě přepadne příjemný pocit, protože na své studium ráda vzpomínám. Pak se mi vybaví útržky z přednášek, z rozhovorů s kamarády a se spolužáky a také směska informací, které jsem se za ty roky naučila. Jsem ráda, že jsem studovala zrovna na FSS, protože mi dala víc, než jsem si vůbec při studiu uvědomovala. Pokud bych se měla znovu rozhodovat, kam si podat přihlášku, bez váhání bych znovu zvolila FSS, protože to stálo za to. Při studiu jsem totiž získala i bezpočet praktických zkušeností a rostor pro jejich získávání, což jsem ocenila i později při hledání zaměstnání.

Petr Kolařík
51 let, absolvent doktorského studia,
sociální politika a sociální práce

Na své studium na fakultě sociálních studií mám ty nejhezčí vzpomínky. Na prvním místě se mi vybaví vynikající lidé a pedagogové jako Libor Musil, Pavel Navrátil, Jiří Winkler, Kateřina Kubalčíková či Tomáš Sirovátka, v jejichž osobách se snoubila odbornost s úspěšnými charakterovými vlastnostmi, ochota poradit a pomoci, a to i když byli pracovní velmi zaneprázdněni. K fakultě také neodmyslitelně patří její útulné a krásné prostory a skvělá knihovna s velkým množstvím zahraničních časopisů, ke kterým mají studenti dálkový přístup. To vše jsem vždy velice oceňoval.

Pavla Bednářiková
25 let, absolventka magisterského stupně,
evropská studia

Jedna z nejsilnějších vzpomínek, která se mi při slovech fakulta sociálních studií vybaví, je především akce zvaná Obejmi svou fakultu, jež se konala před pár lety v předvolební kampani do akademického senátu. Na fakultě a v jejím okolí jsem tehdy byla jako doma. Škoda, že se v běžném světě neobjevují inspirativní lidé v takovém množství, jako tomu bylo na chodbách fakulty. Zdaleka nejvíc mě ovlivnili spolužáci, ve většině případů byli daleko zvidavější než já. Až se bude fakulta objímat příště, dejte vědět i absolventům. Rádi přijdeme nostalgicky zavzpomínat na svou fakultu.

Lukáš Visingr,
32 let, absolvent magisterského stupně,
bezpečnostní a strategická studia

Studium na fakultě sociálních studií pro mě znamenalo na prvním místě setkávání se a navazování vztahů se spoustou skvělých lidí, a tím myslím spolužáky i učitele. S mnoha z nich jsem pořád profesně i osobně v kontaktu. Studium samozřejmě bylo velkým přínosem také pro mou kariéru, ale je zajímavé, že se mi později hodily i věci, které mě v době studia vůbec nebvily, hlavně teorie a metody. A nemůžu zapomenout na spoustu legrace při některých přednáškách, protože mnohé hlášky od špiček katedry politologie byly fenomenální a některé získaly takřka kulturní status. Rozhodně tam nikdy nebyla nuda.

Jan Vlachynský
28 let, absolvent bakalářského stupně,
politologie a psychologie

Na svá studia na fakultě sociálních studií vzpomínám jako na takové pohodové období, které bylo vůbec jedno z nejpříjemnějších v mém dosavadním životě. Mám pocit, že kolem této fakulty je taková správná energie, kterou tvoří vysoká koncentrace chytrých a inspirativních lidí. Proto jsem tam tak rád unikl od přibývajících pracovních povinností do takové studentské bezstarostnosti. V době studia jsem si nenechával ujít některé zajímavé přednášky, ale hodně času jsem trávil především v knihovně. Dodnes tam občas chodívám posedět, je tam klid a bohatý výběr knih.

Cesta kolem světa? Životní improvizace

Po dokončení studia míří absolventi fakulty sociálních studií do práce. Jana Harušťáková a Martin Habčák ale po státnicích z mezinárodních vztahů práci nehledali. Ještě předtím se rozhodli vydat na cestu kolem světa. Po Jižní Americe cestují už více než rok – cestují prý tak pomalu, že už to pomaleji ani nejde. Na konci května se sice vrátí domů, ale po prázdninách chtějí na cestu navázat v Mexiku. Ani oni sami ale netuší, kdy cestu dokončí.

Erupce vulkánu Calbuco byla pro oba cestovatele jedním z nejsilnějších zážitků.

Foto: archiv Martina Habčáka a Jany Harušťákové

Cesta dvou absolventů fakulty sociálních studií kolem světa, pojmenovaná jako HaHa Around The World podle počátečních písmen jejich příjmení, začala v září 2014. Po více než roce cestování však pár projel „jen“ pět zemí – Chile, Argentinu, Brazílii, Bolívii a Venezuelu.

„Neženeme se za turisticky atraktivními místy. Jsme cestovatelé. Chceme země zažít. V každé z nich trávíme měsíce,“ směje se absolvent mezinárodních vztahů Martin Habčák.

Jižní Amerika je podle cestovatelů plná úžasné přírody a vstřícných lidí. „Jejích dobrota mi už několikrát vyrazila dech. Jednou jsme stoupli brazilskou rodinu, která trvala na tom, že se musíme zúčastnit rodinné oslavy. Druhý den nám jejich synovec zařídil projížďku mezi krocodýly a kapybarami. Nakonec jsme u nich zůstali týden,“ vypráví nadšeně Harušťáková.

Po cestě už však zažili i přepadení, hned čtvrtý den v Chile je okradli maskovaní muži. „Často taky nocujeme pod širým nebem ve stanu, občas se trochu bojím,“ přiznává Harušťáková.

Nejčastěji stopují projížďkující auta, což je podle nich nejlepší způsob, jak poznat krajinu a místní obyvatele. „Řada lidí je překvapená, když jim řekneme, že máme univerzitní vzdělání. Mnozí si totiž myslí, že každý cestovatel musí být

špinavý hipík nebo potulný prodejce náramků,“ říká Habčák. Tvrdí, že oběma jim studium mezinárodních vztahů pomohlo pochopit svět okolo. „Lépe teď rozumíme například krizi, která je nyní ve Venezuele,“ vysvětluje Habčák.

Po plánované prázdninové přestávce v létě 2016 chtějí cestovatelé učit angličtinu v mayské komunitě a putovat po Střední Americe. „Na cestu jsme dohromady našetřili asi dvě stě tisíc korun a pořád ještě nějaké peníze máme. Brzy však budeme muset jít někam do práce,“ usmívá se absolvent fakulty sociálních studií.

Martina Habčáka nejvíce okouzila chilská Patagonie a Janu Harušťákovou zase oblast Antiplano, rozsáhlá náhorní plošina oddělující západní a východní Andy. „Poprvé v životě jsme viděli poušť, solné planiny, prales, stolové hory, rozsáhlé travnaté stepi nebo pevninský ledovec,“ vyjmenovává Harušťáková. Bydleli také ve venezuelské indiánské komunitě a zúčastnili se tradičních šamanských rituálů v bolivijské džungli. Zažili ale i zemětřesení a erupci vulkánu.

Sami říkají, že jim to na cestě funguje skvěle. „Užíváme si to a navzájem se korigujeme – on moji paranoii, já jeho skony podceňovat rizika a nechávat všechno náhodě,“ hodnotí Harušťáková.

Zážitky ze svých cest včetně fotografií přidávají na své facebookové stránky HaHa Around The World, která má přes tisíc fanoušků. „Vždycky nás potěší, když nám někdo řekne, že naši cestu obdivuje a že jsme pro něj inspirací. Je to skvělý pocit. Cestu beru jako privilegium. Jsem ráda, že tu můžu být,“ vysvětluje Harušťáková.

Ukončit putování cestovatelé hned tak neplánují. „Člověk nikdy neví, kam se dostane, co ho čeká a pro kterou cestu se rozhodne. Je to čirá improvizace života. Skutečný plán cesty nemáme, a ani nevíme, kdy ji dokončíme. Svět je velké místo a člověk nikdy neví, kam ho zavede,“ uzavírá Martin Habčák.

Více informací lze najít [zde](#).

Medailon

Jana Harušťáková a Martin Habčák jsou absolventi magisterského studia mezinárodních vztahů na fakultě sociálních studií. Ihned po absolutoriu vyrazili na cestu kolem světa a už více než rok cestují po Jižní Americe. Domů se chtějí vrátit jenom na prázdniny, poté chtějí učit angličtinu v Mexiku a cestovat po Střední Americe.

Kapitoly z environmentální estetiky

Knihy Barbory Bakošové, Kateřiny Pařízkové a Karla Stibrála z **katedry environmentálních studií** prezentuje hlavní myšlenky environmentální estetiky. Autoři vymezují estetiku přírody vůči estetice umění a odpovídají na otázku, v čem spočívá estetická zkušenost, co je to environment a jakým způsobem ho lze oceňovat. Rozpracovávají také vybraná témata v kontextu krajinného rázu České republiky.

Úvod do dějin tištěných médií

Pavel Večeřa z **katedry mediálních studií a žurnalistiky** představuje ve své nové publikaci vývoj tištěných médií v období více než pěti set let. Zaměřuje se na klíčové okamžiky, které ovlivnily vývoj tištěných médií ve světě, a poskytuje vzhled do procesu jejich tvorby. Zájemci se v knize mohou dočíst o nákladu médií, jejich sledovanosti, proměně forem a obsahu či o vývoji mediální legislativy.

Undemokratische Regime

Publikaci **Nedemokratické režimy: Teoretické předpoklady a příklady** letos vydal v němčině Stanislav Balík z **katedry politikologie** spolu s Michalem Kubátem. Jak fungují nedemokratické režimy? Právě na tuto otázku autoři odpovídají a navzdory názvu knihy ukazují na případových studiích, jaká je praxe. Nezapomínají ani na teoretické ukotvení totalitních, autoritativních a hybridních režimů.

Stáže jsou v Británii běžné i po studiu

Možnost odjet na zahraniční stáž má na Masarykově univerzitě každý student, stáž ale musí souviset s oborem studia a musí být na plný úvazek. Univerzita podporuje zahraniční stáže stipendiem ve výši od 400 do 600 eur a student za ni získá 20 kreditů. Takže proč nevyužít příležitosti a neodjet v září na dvouměsíční stáž do Anglie? Odpovědět si na tuto otázku mi netrvalo dlouho.

Jeden den v Tallinnu, druhý v Pekingu, třetí v New Yorku a přitom stále v Birminghamu. Na zahraniční stáži v cestovatelském médiu toho člověk „procestuje“ opravdu hodně. I když jen prstem po mapě.

Na začátku dubna jsem věděla, že chci v září odjet na zahraniční stáž, ale instituci jsem si musela najít sama. Když jsem hledala vhodnou redakci, měla jsem tři podmínky – chci do Anglie, nechci do Londýna, protože stipendium by tam pokrylo sotva týdenní nájem, a chci psát o cestování.

Po několika hodinách hledání měl můj seznam tři položky, nakonec z nich ale zůstala jen jedna, protože v jednom médiu hledali jen editora, v druhém redaktoři pracovali z domu.

Poslední možnost našťestí vyšla. Z vydavatelství Fenice Media v Birminghamu mi odpověděli takřka okamžitě. Za pár dní mi už na skypu volal

našžený šéfredaktor a ptal se mě, co přesně bych chtěla dělat.

Překvapilo mě, jak málo redaktorů zvládá velké kvantum práce. V kanceláři v centru druhého největšího města Británie sice pracovalo zhruba 20 lidí, ale redaktorský tým spolu s šéfredaktorem čítal jen dva lidi. Zbytek byli stážisté.

A zatímco v České republice nastupují většinou studenti na praxi jen proto, že je součástí výuky, v Británii je to běžná věc. Dokonce i po absolvování studia. Jedna stážistka například po tři měsíce trávila dvě hodiny denně ve vlaku místo toho, aby dala přednost dočasné práci mimo obor, což jsem obdivovala. Neumím si představit, že by to takhle bylo u nás.

Oproti praxi v českých novinách nebyla práce tak stresová – to ale bylo možná dané nižší periodicitou. Jejich publikace iGap Travel Guide, Luxury

Travel Guide a iStudy vycházejí totiž jen jednou za rok, ale zato mají několik set stran. Další články se pak přidávají průběžně na web a příspěvky se tvoří zvláště i pro sociální sítě.

Na psaní v angličtině si člověk zvykne a zrychluje se, stejně tak i na komunikaci. Když totiž denně dostanete dvacetkrát otázku „Are you OK?“, rozmluvíte se docela rychle. Po návratu domů vám ale chvíli trvá, než přestanete přemýšlet, jak se to které slovíčko nebo věta řekne anglicky.

To, že univerzita podporuje studenty v zahraničních aktivitách, je skvělá věc. Kromě cenné profesní zkušenosti stáž člověka naučí spoustu dalších důležitých věcí. Radu věcí vidí jinak. A taky si pak začne vážit i takových maličkostí, jako je český chleba.

Více informací najdete přes tyto odkazy:
Fenice Media, iGap Travel Guide, Luxury Travel Guide a iStudy.